

קיד:

עין משפט
גד מצודה

כא א מ"י פ"א מהל'
נחלית הלכה יב סמנ
פשינ לו טושיע אה"פ פ"י ז'
ספ"ף ה':
כב ב מ"י שס הלכה יג
וע"י נהשנות ונמנד
משנה סמנ שס טושיע ח"מ
פ"י רע"ו ספ"ף ה':

רבינו גרשום

האחרון עמד אצל הדור בו
החליתו לראות מעט אדן
וימושו הכי עשירין דין
שוב הכי נזר לרבה משום
הכי עשירין דין דקדקן בן
אשה אצל הדור הכי
והדור הכי יעשרין דין משום
הכי אצל משקל ביה:
והכלל כחיות זכר שכן
במה ז' הולכות ז' איינין
משיקא עמך משמעלין ל'
נפשי בך מדין וענן
והכל האמר בך וספר ל'
כן שפעיקא באוהי ענן
ומהוה כדאמיא באדין
מדיקין מי שנת הדור
דאמר ל' כדמיתו וזכר
ולבן אפר ב' דין קנא
האמר מלנא דרשק דין
דכרי יתה לאתן ולבני'
וכה כחצת האשה ומהוה
לכניו: "א"ל האשה את
מה האשה את בעלה אחי
האם האשה מנסת האשה
לבעלה האשה בעלה אחי
אמר לבני האשה ואנס
נחילין את מהוה: האשה
אמר לבני האשה מנסת
לבוש אחי ויחש קנא
אמר לבני האשה ומהוה
איש דמתי: האשה את
אמר נחילין את מהוה:
אחתי ענן ז' אלה האשה
את בעלה מנסת מנסת
לבעלה אחי ויחש דמתי
אמר דכריש האשה את
אמר נחילין את מהוה:
ואחי את מהוה מנסת
לבני אחי הינו דקנא
מנסת רמה ל' את אחי
ומה ל' אחות אחי ותחיל
וינסג ל' את בעלי ואלה
דאמר
אמר ששן שבת.
אחית אחי את נפלה את
אחית אחי את בעלי ואלה
אחית אחי ואלה את הכנס
לפי ששן ששן ששן
במקומו: א"ל אשה את
בזו אין כהן ויש את
אחי שבת.
אמר ששן ששן
אחי ויש את אחי מהוה
אין כהן ויש את אחי ואלה
שיחיל ל' להחיה לאתן
אין כהן ויש את אחי ואלה
לכל יחיד אחי דין ששן
א"ל ויחיד אחי ואלה
אין כהן ויש את אחי ואלה
משום דרשנין ל' כלום

א) ג'ל כשדה דלירינן וכו'
יכעדין ערך סדום גרם הכא
כסדום והיינו הך מימלא דרב
יוסף דלאחר התם דכופין על
מדת סדום.

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

ידעוין אי דער ביה ואמר נמי דייחיקי מבטלת
ס"פ דהכי פריך כיון דיכול לחזור ויבטל הדין
חור חייסין שמא יתחור ואין נראה לר"י דא"כ
מאי דער ביה וגראה לפרש דאמאי עושם דין
וי כמו אטרוח

מענינא לענינא ה"נ דקמו והדר יתיבו
(6) והלכתא כוותיה דרב יוסף בשדה ענין
ומחצה: האשה את בנה וכו': הא תו למה
לי הא תנא ליה רישא האיש את אמו והאיש
את אשתו (6) הא קא משמע לן דאשה את
בנה דומיא דאשה את בעלה מה אשה
את בעלה (7) אין הבעל יורש את אשתו
בקבר אף אשה את בנה (8) אין הבן יורש
את אמו בקבר להנחיל לאחיו מן האב אמר
דבי יוחנן משום רבי יהודה (9) בן ר' שמעון
דבר תורה האב יורש את בנו ואשה יורשת
את בנה שנאמר ימחות מקיש מטה האם
למטה האב מה מטה האב אב יורש את בנו
אף מטה האם האם יורשת את בנה
איתביה

[illegible]

לא לאחר מיתה וכן נזקיה ומלווה שהם למאן דכח
ופר לא אחי שאר ראו דה"א שאני כופר דלעו
ה יורשת את בנה. הקשה ר"י א"כ ע"י איש נג
ומירשנו אמו שהיא משבט אחר ואמאי אזהר ר
א חתיה נחלה ממשמשת לקרובי האב ולקמן
דריה משפחה וגרלה לרבינו חס ולר"י דבגיוור

והו ענין ודברו בענינים ובמעשים
אצל כל זמן ששטוקין באומו ענין אין
יוסף כשדס. כשיק' (ועיל דף יב:) אמר
נא ק' כנכסי דבר מריון: ענין. אהר
למחר: ומהלס. לקמן במי שמה
(דף קמב.) יהוה למחר לדבחהו וכפי לין
ולברין אמר רב יוסף קנאי פלגא
דריס ויהוה לאהרי ולבניו (ויקרא כד)
מחלה ומהלס ומהלס לבניו: והאש
אם כנה למה לי. למימחא מנחלת
ולא נוחלת היינו רישא דקמי האיש
את אמו נוחל ולא מנחיל והאשה
את בעלה נמי דקמי מנחלת ולא
נוחלת היינו נמי רישא האיש
אשמו נוחל ולא מנחיל וכן אחי האם
דקמי מנחיליין לגביה בני אחותם
ולא נוחלין האיש נמי רישא דקמי
אם אחות של איש נוחלין ודוידין וכן
מנחילין. ולמאן דמי נמי במנחיתין
בני אחות הן קיסא נמי היינו בני
אחיות דכי היכי דהאיש נוחל את
דודו ואינו מנחיל הי"נ נוחל את דודו
ואינו מנחיל: הי"ג כל אה משמח

[illegible]

ומורושי אשה (ו) הו' לכן צריך לפסוק
 יין כופר לפי שמחיים נעשה החבלה:
 אם ישא משבט אחר וימות ויירשנו בנו
 לה טפי מלאים ועוד דאם כשאין האב
 ואם שניהן יורשין יחד אם הכן הא
 קא מניה * שלא יהיו נכסיו הפקר:
 בן

מסורת הש"ס

(א) לקמן קמז. (ב) ונקמן
קמז. (ג) (סס.) (ד) ונמדכר
(ה) ולמיני לקמן קמז. לא
מניי שהשיב רב יוסף כלס על
קושיית אבי ע"ש ודרך
לפנים. (ו) וע' חס' מנחות
לכ. ד"ה מנעל ובחוספות
מגילה כט: ד"ה והלכתא
וכי. (ז) ע"ש חס' ד"ה
לאחר. (ח) ולעיל קיג.

תורה אור השלם

וְכָל בֵּית יִרְשָׁתָּהּ נִחְלָה
מִמָּוֶטוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֵד
מִמִּשְׁפַּחַת מֹדָה אָבִיהָ
תְּהִיָּה לְאִשָּׁה לְמִגֵּן יִרְשָׁהּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נִחְלָת
אֶבְתִּיר: כְּמוֹכָר לֹא הָיָה

גליון הש"ס

רש"י"ם ר"ה משום ר"י כ"ה
 שמעון משום ר"א היה רבו
 מובהק. פי' רש"י חולק קוב
 ע"ב ד"ה ה"א דלמיה:
 תוס' ד"ה א"ה כ"ה שלא ידיו
 נבסו חסד. פי' גרסו פ"י
 משום ט' דלמיה ופי' כח
 כחיות א"ה ע"א כחיה
 חסדיות:

הגהות הב"ח

[illegible]